

[Kaj Hansen.]

steget med ca. 3 pct. Det kan man måske kalde moderat efter de stigninger, vi tidligere har set, men i 1973 stiger renten yderligere et par procent, og så går det helt galt i 1974, hvor vi når op på en effektiv rente på omkring de 18 pct. Så må jeg stille det direkte spørgsmål: er det lejernes skyld, at renten er steget? Nej. Er det boligselskabernes skyld, at renten er steget? Nej. Hvorfor skal så nogle ganske bestemte mennesker og boligselskaber undgælde for, at renten røg helt til tops i en periode? Var det ikke mere regulært over for alle boligselskaber overhovedet og over for de mennesker, der bor i disse byggerier, om man fik et nogenlunde ensartet renteniveau, og det vil altså sige en rente på ca. 9 pct. Det er faktisk lidt fejlt, at folketinget, regeringen og nogle politikere, som i hvert fald efter deres egen mening har et stort ansvar for den politik, der er gennemført, og for det samfund, vi lever i, bare udser nogle boligselskaber og nogle mennesker, der bor i disse byggerier, til at være sorteper i stedet for at tage problemerne op til en løsning.

Om det sidste forslag, som er et fælles forslag fra SF, kommunisterne og VS, vil jeg gerne sige, at det kan somme tider være nødvendigt at lægge nogen dokumentation på bordet. Jeg kan foreløbig henvise til de ret udførlige bemærkninger, som ledsager forslaget. Men vi havde her for et stykke tid siden en diskussion om beskæftigelsen, og jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, hvordan man får folk i arbejde ifølge en dokumentation forelagt af LO og socialdemokratiet kort før valget. Man siger ganske klart her, at det økonomiske råd i sin seneste rapport peger på, at antallet af påbegyndte boliger næppe vil overstige 30.000 pr. år frem til 1980. Det er også sådan, at hvis man tager den sidste statistik over arbejdsløse bygningsarbejdere, kan man se, at den gennemsnitlige ledighed i byggefagene i februar måned har været på over 15 pct., og det er da klart, at det er på grund af sådanne forhold, at socialdemokratiet og LO har fremsat deres beskæftigelsesplan. Hvad er det så, man siger? Ja, man siger, at der er således stadig et grundlæggende behov for langsigtede løsninger på boligmarkedet og styring af byggeriets omfang, for at man kan sikre opførelsen af 40.000 boliger. Og så siger man, at opførelse af yderligere 10.000 boliger om året, så målsætningen om 40.000 boliger sikres, indebærer

en samlet direkte og indirekte merbeskæftigelse på 18.000–20.000 personer.

Det er jo altså at slå sit eget parti i hovedet, når hr. Kaj Poulsen siger: kommunisterne fremsætter et sådant forslag, men peger ikke på, hvor pengene skal komme fra. Jeg må henvise hr. Kaj Poulsen til at læse socialdemokratiets beskæftigelsesplan. Der står, hvor pengene skal komme fra. Der står nemlig, at planen indebærer samtidig en forbedring af statsfinanserne som følge af sparede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse og øgede indtægter til det offentlige. Det må jeg så henvise til. Jeg regner med, at socialdemokratiet meget har overvejet, at det vil gå sådan, når man sætter yderligere 10.000 boliger i gang. Dette forslag går i virkeligheden på 12.000 boliger, hvis man regner med, at man ikke når op på de 30.000 inden for den private boligsektor, så hvis der er nogen som helst alvor bag den beskæftigelsesplan, hvis der er nogen som helst alvor bag, at man vil bygge 10.000 boliger mere, så ligger forslaget jo på bordet, så er det det, man skal have fat i. Og da regeringen endnu ikke har udarbejdet noget, vil jeg da foreslå, at regeringen og regeringens repræsentanter i boligudvalget virkelig går ind i en alvorlig drøftelse af dette spørgsmål. Vi, der er forslagsstillere, skal da heller ikke have noget imod, at regeringen kommer med et forslag, som er lige så godt eller endda bedre; det er klart, at vi også vil støtte noget sådant.

Jeg må her indskyde en bemærkning til hr. Wilhjelm: jeg tror ikke, man kan lave kvalitetsvurderinger mellem et huslejestop og så at bygge 10.000 boliger mere årligt, men lad det være. Man bør faktisk også se på et af de andre forslag, der kommer til behandling her, men som jeg ikke skal komme ind på. Det er forslaget om indefrysning af værdistigninger på jord og fast ejendom, og det siger jeg specielt af hensyn til det, der bl. a. blev fremført af hr. Mølgaard, som sagde, at det, det drejede sig om, bl. a. var, hvordan man undgik spekulation i boligen. Derfor kan man faktisk godt se de forslag, der her er til behandling, og det, der kommer senere, som en helhed, der peger henimod en helt anden boligpolitik end den, forligspartierne har ansvaret for, en boligpolitik, der, som vist hr. Mølgaard sagde, er kuldsejlet indtil flere gange. Den er ikke alene kuldsejlet, men det er sådan, at vi har en bygge- og boligkrise i øjeblikket, som er den værste i en me-